

Ez a város eladó?

Főllapoztam egy tíz évvel ezelőtti újságot. Mennyi gondnal kellett annak idején szembenéznie a város működtetéséért felelős testületnek! A kiskörúton belüli utcákban, tereken kialakult közlekedési kaosz, a lakótelepek rehabilitációja, a szennyvíztisztítás hiánya, a lakófelújítási keret drámai zsugorodása, a lezárt temetők és a közparkok szeméttelpeppé válása, az indokolatlan építési tilalmak... Te jó ég! Ezek ma is aktuálisak! – remélhetnénk el, s tán még arra is vetemedhetnénk, hogy sommásan állítsuk: tíz év alatt alig változott meg a város élete.

Ez persze nem volna igaz. Tessék csak belegondolni: számottevően javult a peremkerületek ellátása, általában a kereskedelem kínálata. Az építőiparban sikerült háttérbe szorítani az esztétikai értelemben is környezetromboló, korszerűtlen technológiákat. A város működtetésére rendeltetett vállalatok többsége megtalálni látszik a veszteségekből kilábalás útját. A lakáselosztás sokat bíralt rendjét fölváltotta a szabad árak versenye, a közlekedésben ismét tért hódít az egészséges kerékpár és a még egészségesebb gyaloglás. Hogy „mellékesen” az üzemanyagárak miatt? Az otthonteremtés magánüggé válása okán? A szolgáltatási díjak emelése révén? A csillagos eget súroló építőanyagárak és rezszióraberek „jóvoltából”? A kiskereskedelemben is dúló haszonelvűséggel magyarázhatóan? Egyáltalán: a piaczgazdaságnak „hála”?

Sietve jegyzem meg: nem a látszatfejlesztéseket, illékony változásokat hiányolom. Nem az egyszeri virágültetési akciókat, melyek után – rendszeres öntözés híján – pár hét múlva ugyanolyan sivárrakká váltak közparkjaink, mint annak előtte. Nem a megroggyant lakóépületek bulldózeres eltüntetését kívánom vissza, mert a helyükön nőtt parlagfű látványa sem sokkal szívdertítőbb. A parkolóórák számának erőteljes szaporítását sem tartom kívánatosnak, ha azok bevétele nem fordítódik a várakozóhelyek biztonságos őrzésére és karbantartására.

Csak annyit állítanék: a kívánalmakat, az elérhető célt megfogalmazó, s a megteendő lépéseket aztán ahhoz igazító, a város egészére érvényes működési rend koncepciójáról nem volna szabad lemondani. Egy település – akár egy élő szervezet – normális működtetése nem szolgáltatható ki részérdekeknek. Márpedig mintha ez történné most nálunk: állami tulajdonú garázsokat irreális árakon értékesítő magáncégek jutnak haszonhoz, telekspekuláció-gyanús beruházói ajánlatok testületi asszisztálással kapnak zöld utat, vállalkozásbarátság álcájába öltöznek, akik pedig csak magánérdekből lobbiznak... Ez nem más, mint városi méretű máról holnapra élés, választási ciklusokhoz igazodó álélelrelátás, befektetői parttalanság. Vajon nem vezet-e oda, hogy előbb-utóbb ellehetetlenül a városüzem? S mi, akik benne élünk, nem ébredünk-e egyszer arra, hogy a Szeged feliratú helységnévtáblákon is ott lesz a jelzés: eladó?

Pálffy Katalin

Németh-filmek a Kamarában

Dr. Németh András szegedi orvos, nemzetközi díjas amatőr filmes alkotásait mutatják be ma este 8 órakor a Belvárosi Mozi Kamaratermében. A színes és fekete-fehér mozgóképeket a következő vetítési sorrendben láthatják az érdeklődők: Észak Velencéje (készült: 1969-ben, ideje: 23 perc), Ad Astra (k.: 1963-ban, i.: 11 perc), A pék (k.: 1967-

ben, i.: 13 perc), A Tisza 1970 (k.: 1970-ben, i.: 11 perc), Fortitudo (k.: 1965-ben, i.: 13 perc), Ülés, avagy értekezlet (k.: 1966-ban, i.: 16 perc). Az estet szervezte: A Snitt Vizuális Kultúrafejlesztő Csoport, támogatja: az Európa Alapítvány és a JATE-SZOTE Kulturális Titkárság. Az esten közreműködik: Tajti Gabriella és Kovári Csaba.

■ Loptak a szekrényből.

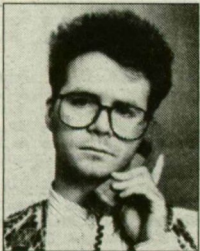
„Bár a walkman a férfi öltöző bezárt szekrényében volt, mégis ellopták” – panaszkolta Nagyné a 332-902-ről. Az áldozat telefonálónk fia volt, aki másodéves ipari tanuló. Jó volna, ha a tettes nem lopással töltene az idejét, s visszaszolgáltatná a magnót.

■ Talált, elveszett dolgok.

Ángyán Károly megtalálta az ötös troli egyik megálló-jában Bauer Erika dosszié-ját, tele számítástechnikai tankönyvvel. A lelet a Kocaház utca 8-ban vehető át. Egy másik olvasónk (név és cím a szerkesztőségben) a Belvárosi temetőben talált női táskát, s leadta a kijáratnál. Ungancsak temetői történetek Gombosék esete. A Ladájukból kilopták irattárcájukat. Kéri, hogy Gombos Zoltán papírjait a Rókusi u. 70. alá, Gombos Lászlóét pedig az Olajos u. 8.b. alá adják le. Révész István autóstáskát talált teli irattal, valamint 50 fillérrel.

CSÖRÖG A WESTEL

Közérdekű problémáikat, észrevételeiket ezen a héten ügyeletes munkatársunkkal, Arató Lászlóval oszthatják meg. Munkanapokon 8 és 10 óra között, vasárnap pedig 14-től 15 óráig várjuk hívásaikat. Rádiótelefonunk száma: 06-60-327-784. Felhívjuk olvasóink figyelmét arra, hogy Szegedről is mindegyik számot tárcsázni kell. Ha ötletük van Fekete pont című rovatunk számára, kérjük, ugyanitt tudassák velünk.

A nagy értékű táska a Zsótér utcai italnagykerben vehető át. Dánfiné (329-136) keresi Kneifel Mária üzletkötőt, aki elvitte a számlatömbjét.

■ Parkoló kerestetik.

J. I. arról panaszkodott, hogy a kettes kórházzal szemben parkolás gondok vannak, s ebből sok kellemetlensége van az ott lakóknak. Ugyanis a látogatók rendre elfoglalják a kapubejárókat. Elkelve ide egy parkoló, sőt, nem ártana egy telefonfülké sem – véli olvasónk.

■ Miért fontos a Pick Szeged Rt. számára, hogy részt vegyen egy ilyen hatalmas kiállításon?

– Ha valóban komoly cégnek tartjuk magunkat, akkor részt kell vennünk a világ három legnagyobb élelmiszeripari kiállításán, így a párizsin is. Ilyenkor láthatjuk meg, hogyan állítanak ki partnereink és versenytársaink, melyek a fő tendenciák. Azt tapasztaltuk, hogy helyesen jártunk el, amikor mi is elhoztuk a közismert, hagyományos termékeinket, s mellettük a népszerű újakat. Levegőn szárított szalámink iránt máris nagy érdeklődés mutatkozott, mivel a szakmában is újdonság, hogy ez esetben a füstölés helyett ezt a másik technológiát alkalmazzuk a tartósításra. Ízesített szaláminkat valamivel kisebb lelkesedéssel fogadták, s mivel a nyár óta több tapasztalatot szereztünk, elmondhatjuk, ez a termékcsalád hagyományos ízeink mellett kiegészítő feladatot lát majd el, amolyan különlegességgépp. Megjegyzem, az én ízlésemhez legközelebb álló barackos termék aratta a legnagyobb sikert. S ha már leltárt készítettünk: jubileumi termékcsaládunkat is bemutattuk, s nagyon pozitív visszajelzéseket kaptunk.

■ A párizsi napok tárgyalássorozatán teltek. Milyen eredménnyel?

– Kilenc nagy partnerünk jelezte, hogy a világkiállításon alkalmat kerítettünk üzleti kapcsolataink áttekintésére. Átadtuk új katalógusunkat, s pontosítottuk az újra erősnek ígérkező negyedik negyedévi megrendeléseket. Azerbajdzsántól Csádig nagyon sok érdeklődő üzletember jött el a standunkra, s persze mi is kerestük az új piacok felé vezető utat. Amerikai exportőrünkkel közös marketing büdzsét hoztunk létre, ezzel is segítőndő az óceánon túli beindulást. Itt jegyzem meg, hogy arra is ügyeltünk, hogyan kerülhetne be a Pick a Fehér Házba.

■ Németországba évente négyezer tonna szalámit szállítanak. Ehhez képest a nagy amerikai piacon mit várnak?

– Természetesen jó volna a hasonló mennyiség, de most még csak évi száz tonnánál tartunk. Fontos információ, hogy a világ fogyasztói nem mindenütt kedvelik ugyanúgy a rúdárut, mint például a németek. Az amerikai nagyáruházakban vagy éppen itt, a francia hipermarketekben sokkal inkább fogy a szeletelt árú, ezért a kiszerelésre ugyanúgy

■ Nevében az íze

A Pick Rt. Párizsban is terjeszkedett

Interjú Bihari Vilmos vezérigazgatóval

Bihari Vilmos vezérigazgató (jobbról) Pál László ipari és kereskedelmi miniszterrel és Géczi József országgyűlési képviselővel a szegedi vásárrban

Ha nem lenne rossz íze a szónak, azt írhatnánk: Él-üzem. Pedig a Pick Rt. valóban az, hiszen élen jár üzleti forgalomban, nyereségességben, vállalatvezetésben, exportban, tőzsdei kibocsátásban, sőt még a sport szponzorálásában is. A csapat élén olyan vezérigazgató áll, aki fontosnak tartja a csapatépítést. Bihari Vilmost összegzésre kértük a párizsi élelmiszeripari világkiállítás utolsó napján.

kell figyelniük, mint az árú minőségére és az állandó megújulásra. Franciaországba – gondolom, ezzel nem árulok el titkot – nagyon nehéz bejutni bármilyen élelmiszeripari termékkel, a Carrefour üzletlánc például ragaszkodik ahhoz, hogy saját márkanéven futtassa az általa forgalmazott terméket. Ez a tény is bizonyítja, mennyire fontos dolog a márkanév.

■ Mi a fejlesztés iránya a Picknél?

– A legfontosabb cél, hogy stabilizáljuk az alapanyag ellátást. Most dolgozunk a Pick integráción, ami azt jelenti, hogy egy hatszázezres sertésállományra úgy építhessünk, mint a saját, jobb minőségű árualapunkra, s mindezt a gazdaságosság központi elvén hozzuk létre. Egy bankon keresztül a 200-1000 darabos, tehát gazdaságosan működtethető sertéshizlaldákkal köt-nénk finanszírozási megállapodást. A kölcsön felvételénél mi adnánk garanciát a banknak, s persze mi ellenőriznénk a vágoállatok hizlalását. Úgy gondolkodunk, hogy egész Csongrád megye a mi területünk: a Pick és az itteni termelő szer-

ves egész. Ebben a körben oldjuk meg a termeltetést, így akkor is van alapanyagunk, ha más területen piaci zavar keletkezik. Tomptani akarjuk azokat a hullámokat, melyek mentén, a mélypontokon a legrosszabb minőségű alapanyagért is versenyeznünk kellett azokkal a cégekkel, amelyeknek a közvetítői táskából fizették ki a sertést.

■ Nyáron a Szegedi Nemzetközi Vásáron negyven új termékkel lepték meg a látogatókat. Azóta a vásárló is ismeri az új tésztet. Mit mutat a negyedéves mérleg?

– Nagyon jól sikerült az új termékkör elfogadtatása. Van-nak slágerek, mint például a göngyölt császár, a böllércsomag vagy nyáron jól ment a grillkolbász. Tartós siker lesz a levegőn érlelt szalámi, és bizony abban, hogy a Foodapeten bemutatandó új gyermekszalámi családot is örömmel fogadják majd. Ezek például sárgaréppával vagy paradicsommal ízesített, pástétomszerű termékek, a Pick óvodásai boldogan majsolták.

■ Tovább épül a Pick birodalom, írta néhány újság,

amikor megvették a Szegedi Éliker Rt. többségi részvénycsomagját. Mi a cél?

– Cégünknek van már egy kiskereskedelmi részlege, tízenkét húsüzlet. Az Éliker megvásárlásával – ami egyelőre 55,1 százalékos többséget jelent – az volt a célunk, hogy tovább növeljük szegedi jelenlétünket az élelmiszer-kiskereskedelemben. Azt tapasztaltuk ugyanis, hogy versenytársaink is léptek ezen a téren, sőt előzni szeretnének. Előbük kell kanyarodnunk, de a fő profilunk, természetesen, a húsipar marad. Másik célunk, hogy már most kalkuláljunk a remélhetőleg hamarosan bekövetkező jugoszláviai békével, a vásárlóerő megerősödésével, egyszerűen a közel félmillió helyi piac kielégítésével. Végül a harmadik szempont az volt, hogy egy helyi kereskedelmi hálózattal jobban tudjuk érvényesíteni a helyi termékek piacra juttatásának esélyeit, bár azt mindig hangoztatni fogjuk, hogy egy áru mellett az elsőszámú érv a versenyképesség.

■ A Pick Rt. a nevében is vállalja, hogy szegedi cég. Mit jelent ez személy szerint önnek?

– Tösgyökeres szegedi vagyok, lokálpatrióta és felelős ember. Tudom, hogy egy város csak akkor tud fejlődni, ha a régió gazdasági vállalkozásai erősek. Fontosak a helyi adók, a munkahelyteremtés, a cég fizetőképessége. Fontos továbbá, hogy a várost megtestesítő önkormányzat figyeljen a gazdálkodókra csakúgy, mint a hagyományos városi értékekre. Bánt, hogy Szeged nem úgy fejlődik, ahogyan azt a lehetőségei alapján elvárhatnánk, mert ennek a szellemi központnak utcaival, tereivel, hangulatával, eseményeivel egy valódi régióközpont képét kellene mutatnia, ehelyett azonban befelé fordul, s nem lát túl napi bajain. A Pick sokszor nyúlt már a zsebébe, ha a városnak adni kellett valamit, s ezt szívesen megteesszük máskor is, ha nyereségünk, üzletpolitikánk ezt lehetővé teszi. Hiányolom viszont az összefogást, az erők tudatos integrálását, a sok jószándékú, de önmagában erőtlen lobbizgatás egymáshoz terelését, szegedivé szervezését.

Dlusztus Imre

Szegedi a főszemlélő

Keleti György honvédelmi miniszter hétfőn állománygyűlésen beiktatta tisztségébe Szegedi Tibor vezérőrnagyot, a Magyar Honvédség új légvédelmi és repülő főszemlélőjét. Elődjé Balogh Béla vezérőrnagy a hivatásos szolgálat felső korhatárának – 55. életév – elérése miatt november 1-jétől nyugállományba vonul. A távozó parancsnoknak díszszabályát adományozott a honvédelmi miniszter. Szegedi Tibor vezérőrnagy az elmúlt években a Honvédelmi Minisztérium

katonai főosztályát vezette, korábban pedig a légierőnél szolgált.

Keleti György megköszönte az eddigi parancsnok, Balogh Béla munkáját. A honvédelmi miniszter egyúttal bejelentette, hogy Horn Gyula felhatalmazására a jövő év elején elkészítik a légierő és a légvédelem fejlesztésére vonatkozó tervet. Eszerint csaknem 1 milliárd forintot fordítanak a legkorszerűbb, MIG-29-es vadászgépek infrastruktúrájának fejlesztésére.

KÖZÉLETI NAPLÓ

MA

A KKDSZ (Közfürdő- és Közművelődési Dolgozók Szakszervezete) megyei irodájában (Szeged, Vörösmarty u. 3., magasházszint) délután 5 órától dr. Óvári Judit tart munkajogi tanácsadást.

HOLNAP

A POLGÁROSULÓ SZEGE-

DÉRT EGYESÜLET délután négy órától várja az Egyesület céljai s programja iránt érdeklődő szegedi polgárokat a Kálvária sugárút 40. szám alatti irodájában (tel.: 326-966).

DR. BÁLINT JÁNOS, a Szocialista Párt jogtanácsosa 15-16 óra között ingyenes jogi tanácsadást tart Szegeden, a Szilágyi utca 2. II. 204-es szobában.